

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1247/92 af 30. april 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet 1
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1248/92 af 30. april 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 7
- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1249/92 af 30. april 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 28

2

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1247/92

af 30. april 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrede Arbejdstageres Sociale Sikring ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør foretages visse ændringer i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾, som ajourført ved forordning (EØF) nr. 2001/83 ⁽⁵⁾ og senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2195/91 ⁽⁶⁾;

det er nødvendigt at udvide definitionen af udtrykket »familiemedlem« i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at bringe den i overensstemmelse med Domstolens fortolkning af dette udtryk;

det er ligeledes nødvendigt at tage hensyn til Domstolens retspraksis, ifølge hvilken visse ydelser, der er fastsat i national lovgivning, samtidig hører ind under social sikring og social forsorg som følge af ydelseernes anvendelsesområde, målsætning og de nærmere betingelser, der er knyttet til disse ydelser;

Domstolen har udtalt, at de lovbestemmelser, hvorefter sådanne ydelser tilkendes, i kraft af visse af deres karakteristika har lighedspunkter med den sociale forsorg, i det omfang trang er et væsentligt kriterium for deres anvendelse, og betingelserne for erhvervelse af ret til disse ydelser ikke er baseret på sammenlægning af beskæftigelsesperioder eller bidrag, hvorimod de i kraft af andre karakteristika nærmer sig den sociale sikring, i det omfang afgørelsen om at tilkende ydelserne, således som bestemmelserne derom er udformet, ikke beror på et frit skøn, og der ved tilkendelsen tillægges de berettigede en i loven fastslået retsstilling;

i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 hører offentlig social forsorg ikke ind under forordningens anvendelsesområde;

de nævnte betingelser og reglerne for deres anvendelse er af en sådan art, at et koordineringssystem, som afviger fra det system, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1408/71, og som tager hensyn til de pågældende ydelsers særlige karakteristika, bør indføres i forordningen for at beskytte vandrede arbejdstageres interesser i overensstemmelse med Traktatens artikel 51;

for personer, som omfattes af anvendelsesområdet i forordning (EØF) nr. 1408/71, bør sådanne ydelser udelukkende tilkendes i henhold til lovgivningen i det land, hvor den pågældende person eller hans eller hendes familiemedlemmer er bosat, om fornødent med medregning af bopælsperioder, der er tilbragt i andre medlemsstater, og uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet;

det må imidlertid sikres, at det nuværende koordineringssystem i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortsat finder anvendelse på ydelser, som enten ikke hører ind under den pågældende særlige ydelseskategori, eller som ikke udtrykkeligt er anført i et bilag til forordningen; med henblik herpå er det nødvendigt at indsætte et nyt bilag —

(1) EFT nr. C 240 af 21. 9. 1985, s. 6.

(2) EFT nr. C 343 af 31. 12. 1985, s. 111.

(3) EFT nr. C 344 af 31. 12. 1985, s. 2.

(4) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

(5) EFT nr. L 230 af 22. 1. 1983, s. 8.

(6) EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

4) Efter artikel 10 indsættes følgende artikel:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således:

1) Artikel 1 ændres således:

- a) litra f) bliver til litra f), nr. i), og følgende tekst indsættes som nr. ii):
- »ii) hvis det imidlertid drejer sig om ydelser til handicappede, der i henhold til en medlemsstats lovgivning tilkendes samtlige indbyggere i denne stat, som opfylder de foreskrevne betingelser, betyder udtrykket »fami­liemedlem« i det mindste en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes ægtefælle, mindreårige børn samt myndige børn, som forsørges af denne;«
- b) i litra j) indsættes følgende sætningsled i slutningen af første afsnit:
- »eller de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser.«

2) I artikel 4 indsættes som stk. 2a og 2b:

»2a. Denne forordning finder ligeledes anvendelse på særlige ikke-bidragspligtige ydelser, der er fastsat i en anden lovgivning eller ordning end dem, der er omhandlet i stk. 1 eller udelukket i henhold til stk. 4, når disse ydelser har til formål

- a) enten at dække de risici, der svarer til de i stk. 1, litra a)-h), omhandlede sikringsgrene, i stedet for eller som tillæg til andre ydelser
- b) eller udelukkende at sikre særlig beskyttelse af handicappede.

2b. Denne forordning finder ikke anvendelse på bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om de særlige ikke-bidragspligtige ydelser, som er nævnt i bilag II, nr. III, hvis anvendelsesområde er begrænset til en del af medlemsstatens geografiske område.«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Medlemsstaternes erklæringer om denne forordnings anvendelsesområde

Medlemsstaterne skal i erklæringer, der meddeles og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 97, angive den lovgivning og de ordninger, der omfattes af artikel 4, stk. 1 og 2, de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser, de i artikel 50 omhandlede minimumsydelser samt de i artikel 77 og 78 omhandlede ydelser.«

»Artikel 10a

Særlige ikke-bidragspligtige ydelser

1. Uanset artikel 10 og afsnit III modtager de personer, som er omfattet af denne forordning, udelukkende de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, og i henhold til dennes lovgivning, såfremt disse ydelser er anført i bilag IIa. Ydelserne udredes af institutionen på bopælsstedet og på dennes bekostning.

2. Institutionen i en medlemsstat, hvis lovgivning gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser betinget af beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, tager i fornødent omfang beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, der er tilbragt i enhver anden medlemsstat, i betragtning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbragt på førstnævnte medlemsstats område.

3. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til en i stk. 1 omhandlet ydelse, som tilkendes i form af en tillæggydelse, betinget af, at der oppebæres en af de i artikel 4, stk. 1, litra a)-h), omhandlede ydelser, og der ikke gøres krav på nogen ydelse af denne art efter den pågældende lovgivning, betragtes enhver tilsvarende ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i en anden medlemsstat, som en ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, med henblik på tilkendelse af tillæggydelser.

4. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser til invalider eller handicappede betinget af, at invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på denne medlemsstats område, anses denne betingelse for opfyldt, når invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på en anden medlemsstats område.«

5) I bilag II indsættes som nr. III:

»III. Særlige ikke-bidragspligtige ydelser i henhold til artikel 4, stk. 2b, som ikke henhører under forordningens anvendelsesområde

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Intet.

C. TYSKLAND a) Ydelser, der med hjemmel i delstaternes lovgivning tilkendes handicappede, herunder navnlig blinde. b) Den sociale tillægsydelse i henhold til lov af 28. juni 1990 om nivellering af pensioner. D. SPANIEN Intet. E. FRANKRIG Intet. F. GRÆKENLAND Intet. 6) Som bilag IIa indsættes:	G. IRLAND Intet. H. ITALIEN Intet. I. LUXEMBOURG Intet. J. NEDERLANDENE Intet. K. PORTUGAL Intet. L. DET FORENEDE KONGERIGE Intet.«

»BILAG IIa

(Forordningens artikel 10a)

- A. BELGIEN
- a) Ydelser til handicappede (lov af 27. februar 1987).
- b) Garanteret mindsteindtægt for ældre (lov af 1. april 1969).
- c) Garanterede familieydelse (lov af 20. juli 1971).
- B. DANMARK
- Intet.
- C. TYSKLAND
- Intet.
- D. SPANIEN
- a) Ydelser i medfør af lov om social indpasning af handicappede (lov nr. 13/82 af 7. april 1982).
- b) Kontante bistandsydelse til ældre og til uarbejdsdygtige invalider (kongeligt dekret nr. 2620/81 af 24. juli 1981).
- E. FRANKRIG
- a) Supplerende tilskud fra Den Nationale Solidaritetsfond (lov af 30. juni 1956).
- b) Tilskud til voksne handicappede (lov af 30. juni 1975).
- F. GRÆKENLAND
- a) Særlige ydelser til ældre (lov 1296/82).
- b) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive mødre, hvis mænd er indkaldt til militærtjeneste (lov 1483/84, artikel 23, stk. 1).
- c) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive kvinder, hvis mænd er fængslet (lov 1483/84, artikel 23, stk. 2).

- d) Ydelse til personer, der lider af medfødt hæmolytisk anæmi (lovdekret 321/69) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 222/oik.2204).
- e) Ydelse til døvstumme (undtagelseslov 421/37) (fælles ministeriel anordning G4b/F. 422/oik.2205).
- f) Ydelse til alvorligt handicappede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 225/oik.161).
- g) Ydelse til spasmofile (lovdekret 162/72) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 224/oik.2207).
- h) Ydelse til alvorligt mentalt retarderede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4b/423/oik.2208).
- i) Ydelse til blinde (lov 958/79) (fælles ministeriel anordning G4b/F. 421/oik.2209).

G. IRLAND

- a) Arbejdsløshedsunderstøttelse (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 2).
- b) (Ikke-bidragspligtig) alderspension og pension til blinde (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 3).
- c) (Ikke-bidragspligtig) enke- og børnepension (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 4).
- d) Tillæg til enlige forældre (Social Welfare Act af 1990, tredje del).
- e) Pasningstilskud (Social Welfare Act af 1990, fjerde del).
- f) Tillæg til familieindkomst (Social Welfare Act af 1984, tredje del).
- g) Invalidepension (Health Act af 1970, artikel 69).
- h) Befordringstilskud (Health Act af 1970, artikel 61).
- i) Understøttelse til personer, der lider af smitsomme sygdomme (Health Act af 1947, artikel 5 og artikel 44, stk. 5).
- j) Tilskud til hjemmepleje (Health Act af 1970, artikel 61).
- k) Understøttelse til blinde (Blind Persons Act af 1920, kapitel 49).
- l) Tilskud til revalidering af handicappede (Health Act af 1970, artikel 68, 69 og 72).

H. ITALIEN

- a) Socialpension til ubemidlede statsborgere (lov nr. 153 af 30. april 1969).
- b) Pensioner, ydelser og godtgørelser til civilt handicappede og invalider (lov nr. 118 af 30. marts 1974, nr. 18 af 11. februar 1980 og nr. 508 af 23. november 1988).
- c) Pensioner og godtgørelser til døvstumme (lov nr. 381 af 26. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- d) Pensioner og godtgørelser til blinde (lov nr. 382 af 27. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- e) Tillæg til minimumspensionen (lov nr. 218 af 4. april 1952, nr. 638 af 11. november 1983 og nr. 407 af 29. december 1990).
- f) Tillæg til invalideydelser (lov nr. 222 af 12. juni 1984).
- g) Månedlige ydelser med henblik på vedvarende personlig bistand til pensionister, der er erhvervsudygtige (lov nr. 222 af 12. juni 1984).

I. LUXEMBOURG

- a) Dyrtilstillæg (lov af 13. juni 1975).
- b) Særydelse til svært handicappede (lov af 16. april 1979).
- c) Moderskabsydelse (lov af 30. april 1980).

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. PORTUGAL

- a) Ikke-bidragspligtige børnetilskud (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- b) Præmie til diegivende mødre (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- c) Supplerende ydelse til handicappede børn og unge (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- d) Tilskud til elever i specialskoler (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- e) Ikke-bidragspligtig børnepension (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- f) Ikke-bidragspligtig invalidepension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).
- g) Ikke-bidragspligtig alderspension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).
- h) Pensionstillæg til svært invalide personer (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- i) Ikke-bidragspligtig enkepension (forordning nr. 52/81 af 11. november 1981).

L. DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Befordringstilskud (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 37A, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 37A).
- b) Plejetillæg (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 37, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 37).
- c) Familietillæg (lov om social sikring af 25. juli 1986, afdeling 20 til 22, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 23).
- d) Bistandsydelse (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 35, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 35).
- e) Indkomststøtte (lov om social sikring af 25. juli 1986, artikel 20 til 23, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 24).
- f) Invalidepension (lov om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 1 og forordning om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 3).
- g) Arbejdsydelse til handicappede (lov om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 6 og forordning om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 8).«

Artikel 2

1. Anvendelsen af artikel 1 kan ikke medføre bortfald af nogen af de ydelser, der forud for ikrafttrædelsen af denne forordning er tilkendt af medlemsstaternes kompetente institutioner i henhold til bestemmelserne i afsnit III i forordning (EØF) nr. 1408/71, og som samme forordnings artikel 10 finder anvendelse på.

2. Anvendelsen af artikel 1 kan ikke føre til afslag på en ansøgning om en særlig ikke-bidragspligtig ydelse, der gives som supplement til en pension, fra en person, der opfyldte betingelserne for opnåelse af ydelsen forud for denne forordnings ikrafttræden, selv om han er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, med forbehold af at anmodningen om ydelsen fremsættes inden for en frist på fem år fra denne forordnings ikrafttrædelse.

3. Denne forordning begrunder ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens ikrafttræden.

4. Uanset stk. 3 skal enhver særlig ikke-bidragspligtig ydelse, der gives som supplement til en pension, som ikke er blevet udbetalt, eller som har været stillet i bero, fordi den pågældende er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, efter den pågældendes anmodning udbetales eller genindføres fra datoen for denne forordnings ikrafttræden med virkning fra datoen for bopælsskiftet.

5. Enhver bopælsperiode samt enhver periode med lønnet eller selvstændig beskæftigelse, der er tilbagelagt på en medlemsstats område forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden, skal tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i denne forordning.

6. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en omstændighed, der er indtruffet før dens ikrafttræden, jf. dog stk. 3.

7. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet ikke er blevet udbetalt, eller som har været stillet i bero, skal efter ansøgning fra den pågældende udbetales eller genindføres fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

8. De rettigheder, der tilkommer personer, som før denne forordnings ikrafttræden har fået tilkendt en pension, kan efter ansøgning fra den pågældende tages op til revision under hensyntagen til denne forordnings bestemmelser.

9. Indgives den i stk. 7 eller stk. 8 omhandlede ansøgning inden udløbet af to år efter denne forordnings ikrafttræden, erhverves rettighederne i medfør af denne forordning med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

10. Indgives den i stk. 7 eller stk. 8 omhandlede ansøgning efter udløbet af to år efter denne forordnings ikrafttræden, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. april 1992.

På Rådets vegne

José da SILVA PENEDA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1248/92

af 30. april 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾, udarbejdet efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at ændre bestemmelserne om fastsættelse og beregning af pensioner i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ og nr. 574/72 ⁽⁵⁾, ajourført ved forordning (EØF) nr. 2001/83 ⁽⁶⁾ og senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1249/92 ⁽⁷⁾; visse af disse ændringer er en følge af Domsstolens retspraksis inden for dette område, og andre ændringer har til formål at rette op på eksisterende mangler;

det er nødvendigt at slette ottende betragtning i forordning (EØF) nr. 1408/71, som er blevet overflødig på grund af Domsstolens retspraksis vedrørende nævnte forordnings artikel 46, stk. 3; denne sletning nødvendiggør en ny affattelse af syvende betragtning i forordning (EØF) nr. 1408/71;

de ændringer, der skal foretages i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71, nødvendiggør en tilpasning af nævnte forordnings artikel 12, stk. 2;

det er nødvendigt at ændre artikel 38 og 45 i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at opnå større klarhed i reglerne for medregning af forsikrings- eller bopælsperioder, som er

tilbagelagt i to eller flere medlemsstater af arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og/eller efter en almindelig ordning og en særordning;

det er nødvendigt i bilag IV, afsnit B, at anføre alle særordninger for selvstændige erhvervsdrivende i den i artikel 38 og 45 i forordning (EØF) nr. 1408/71 anførte forstand;

i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 1408/71 bør indføjes en bestemmelse om, at reglerne i forordningens kapitel 3 om samtidig ret til flere forskellige ydelser ligeledes finder anvendelse på invalidepensioner, der fastsættes i henhold til kapitel 2;

det nye begreb ydelser af samme art i den i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 anførte forstand nødvendiggør en ny udformning af nævnte forordnings artikel 40, stk. 2;

det er nødvendigt at ændre teksten til artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at gøre det muligt liegeledes at anvende nævnte litra i de tilfælde, hvor der i anledning af invaliditet er blevet tilkendt en ydelse, der ikke bærer betegnelsen ydelse ved invaliditet; det er derfor nødvendigt at ændre affattelsen af artikel 40, stk. 3, litra b), nr. i), i forordning (EØF) nr. 1408/71;

den nye affattelse af artikel 43, stk. 1, og indføjelsen af et nyt stykke 3 i artikel 43 nødvendiggør en ændring af overskriften til afsnit III, kapitel 2, afdeling 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er nødvendigt at indsætte supplerende bestemmelser i artikel 43, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at sikre, at der, når en medlemsstats lovgivning ikke indeholder bestemmelser om overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom fortsat består ret til den ydelse, hvortil der er erhvervet ret i medfør af denne lovgivning, så længe ydelsesmodtageren opfylder de foreskrevne betingelser for opnåelse heraf;

erfaringerne med anvendelsen af artikel 43 i forordning (EØF) nr. 1408/71, har vist, at der mangler bestemmelser for de tilfælde, hvor en ydelse ved alderdom træder i stedet for en ydelse ved invaliditet, fastsat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 39, uden at den pågældende opfylder de foreskrevne aldersbetingelser i den anden medlemsstats lovgivning for at have ret til denne ydelse; det

(1) EFT nr. C 206 af 11. 8. 1989, s. 2

(2) EFT nr. C 291 af 20. 11. 1989, s. 120.

(3) EFT nr. C 56 af 7. 3. 1990, s. 63.

(4) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2

(5) EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

(6) EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6.

(7) Se side 28 i denne Tidende.

er nødvendigt at rette op på denne mangel ved i ovennævnte artikel 43 at indsætte et nyt stk. 3 om, at den kompetente institution i den medlemsstat, der hidtil har været fritaget for at udbetale en invalidepension, fra tidspunktet for pensionens overgang i den anden medlemsstat, udbetaler en invalidepension, der fastsættes i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er nødvendigt at ændre det nuværende stk. 3 i artikel 43 i forordning (EØF) nr. 1408/71 til stk. 4 og forenkle affattelsen heraf;

der bør indsættes en bestemmelse i artikel 45 i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at sikre, at forsikringsperioder tilbagelagt efter en særordning i en medlemsstat, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, medregnes efter den almindelige ordning i den anden medlemsstat, selv om disse perioder allerede er blevet taget i betragtning i sidstnævnte medlemsstat efter en særordning;

for at opnå en forenkling og større klarhed bør der i artikel 45 i forordning (EØF) nr. 1408/71 indsættes en bestemmelse om indføjelser i bilag VI af alle særbestemmelser om ligestilling af visse forsikringsbetingelser med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser under hensyn til særegenheder i de berørte nationale lovgivninger;

ifølge Domstolens faste retspraksis har Rådet ikke kompetence til at fastsætte regler, som begrænser retten til to eller flere pensioner, som der er erhvervet ret til i forskellige medlemsstater, ved at nedsætte det pensionsbeløb, som der er erhvervet ret til i medfør af den nationale lovgivning alene; ifølge Domstolen henhører denne kompetence under den nationale lovgiver, eftersom det påhviler fællesskabslovgiveren at fastsætte de grænser, inden for hvilke de nationale bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser kan finde anvendelse; det er nødvendigt at fastsætte et pensionsbeløb, som beregnes efter metoden med sammenlægning af perioder og prorataberegning, og som er sikret ved fællesskabsretten, når anvendelsen af den nationale lovgivning, herunder bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, viser sig at være mindre gunstig end den nævnte metode; det er endvidere nødvendigt at give de kompetente institutioner mulighed for at undlade at foretage beregningen efter metoden om sammenlægning af perioder og prorataberegning, hvis det fremkomne beløb svarer til eller er lavere end det beløb, der fremkommer ved beregningen efter den nationale lovgivning alene; i bilag IV, afsnit C, bør for hver enkelt medlemsstats vedkommende nævnes alle de tilfælde, hvor de to beregninger giver et sådant resultat;

for at beskytte de vandrende arbejdstagere og deres efterladte mod en alt for streng anvendelse af de nationale bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser er det nødvendigt i forordning (EØF) nr. 1408/71 at indsætte en bestemmelse, som strengt afgrænser anvendelsen af disse bestemmelser;

af samme årsag bør der i forordning (EØF) nr. 1408/71 indsættes en bestemmelse, som i de tilfælde, hvor der består samtidig ret til flere ydelser af samme art, kun gør det muligt at anvende disse regler på visse ydelser og i særtilfælde;

i bilag IV, afsnit D, bør anføres de ydelser, på hvilke de nævnte regler kan finde anvendelse, når der består samtidig ret til flere ydelser af samme art;

i forordning (EØF) nr. 1408/71 bør der indsættes en bestemmelse, som i særtilfælde gør det muligt for to eller flere medlemsstater at indgå en aftale, som begrænser samtidig ret til flere ydelser af samme art; disse aftaler skal anføres i bilag IV, afsnit D;

i forordning (EØF) nr. 1408/71 bør der indsættes en bestemmelse om, at bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der består samtidig ret til flere ydelser af samme art, ikke finder anvendelse på en ydelse, der fastsættes efter metoden om sammenlægning af perioder og prorataberegning;

i overensstemmelse med Domstolens retspraksis bør ved sammenfald af ydelser af samme art i den i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 anførte forstand forstås samtidig ret til ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald, som beregnes eller udredes på grundlag af forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af en og samme person, og ved sammenfald af ydelser af forskellig art forstås samtidig ret til flere ydelser, der ikke er af samme art;

i forordning (EØF) nr. 1408/71 er det nødvendigt at indsætte bestemmelser, som sikrer, at samtidig anvendelse af to eller flere medlemsstats bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der består samtidig ret til flere forskellige ydelser, ikke får ugunstig virkning for vandrende arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende; i forordning (EØF) nr. 1408/71 er det nødvendigt at indsætte en bestemmelse, som har til formål at forhindre, at en pension i henhold til en medlemsstats lovgivning stilles i bero eller helt bortfalder, når der samtidig oppebæres en lavere ydelse af forskellig art fra en anden medlemsstat; baggrunden for ovennævnte bestemmelser gælder ligeledes de tilfælde, hvor en pension i henhold til en medlemsstats lovgivning ikke kan tilkendes, når der oppebæres en anden ydelse;

det er nødvendigt at gøre udformningen af artikel 48, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 mere tydelig ved at præcisere betingelserne for dette stykkes anvendelse;

det er nødvendigt at rette op på en mangel i teksten til artikel 49, stk. 1, første punktum, i forordning (EØF) nr. 1408/71 ved at indsætte en henvisning til forordningens artikel 40, stk. 3; det er nødvendigt at indsætte supplerende bestemmelser i de to første stykker i artikel 49 i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at gøre det muligt at anvende dem i de i forordningens artikel 44, stk. 2, andet punktum, omhandlede tilfælde;

ændringen af artikel 12, stk. 2, nødvendiggør indsættelsen af et nyt litra d) i artikel 60, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71;

i forordning (EØF) nr. 1408/71 er det nødvendigt at indsætte overgangsbestemmelser om nærværende forordnings anvendelse;

indsættelsen af afsnit B, C og D i bilag IV til forordning (EØF) nr. 1408/71 medfører, at det nuværende bilag IV bliver bilag IV, afsnit A;

i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 er det nødvendigt at ophæve de nuværende bestemmelser i rubrik B. Danmark, punkt 7, rubrik G. Irland, punkt 4 og rubrik L. Det Forenede Kongerige, punkt 9, da disse bestemmelser er blevet overflødige som følge af indførelsen af begrebet ydelser af samme art i den i forordningens afsnit III, kapitel 3, anførte forstand;

det er ikke nødvendigt at pålægge den danske kompetente institution at anvende bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, som har til formål at beskytte vandrende arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende mod de negative virkninger af to eller flere medlemsstaters samtidige anvendelse af bestemmelserne om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der samtidig består ret til andre ydelser, da en sådan garanti er fastsat i dansk lovgivning;

på grund af en særegenhed i dansk pensionslovgivning er det nødvendigt i rubrik B. Danmark i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 at indsætte en bestemmelse, som ved anvendelse af dansk lovgivning har til formål at udvide begrebet ydelser af samme art i den i forordningens afsnit III, kapitel 3, anførte forstand;

i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 er det i rubrik D. Spanien, rubrik E. Frankrig og rubrik J. Nederlandene nødvendigt at indsætte bestemmelser for at præcisere reglerne for ligestilling af visse forsikringsbetingelser med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til de i forordningens artikel 45 omhandlede ydelser for så vidt angår Spanien, Frankrig og Nederlandene;

i rubrik D. Spanien i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 er det nødvendigt at indsætte en bestemmelse for at præcisere reglerne for gennemførelse af forordningens artikel 47 for så vidt angår Spanien;

på grund af særegenheder i græsk lovgivning er det nødvendigt at indsætte en bestemmelse i bilag VI, rubrik F. Grækenland, for at forhindre, at anvendelsen af artikel 49, stk. 2, i forordning 1408/71 får ugunstige virkninger for personer, der har været forsikret i Grækenland;

som følge af en ændring af nederlandsk lovgivning bør rubrik J. Nederlandene, punkt 4, i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 tilpasses;

det er nødvendigt at ændre teksten til artikel 15, stk. 1, og artikel 35, 39, 46, 47, 48, 49 og 107 i forordning (EØF) nr. 574/72 for at tage hensyn til de ændringer, der foretages ved nærværende forordning;

bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 574/72, bør ophæves, da de er blevet formålsløse på grund af de nye artikler 46 og 46c i forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er nødvendigt at ændre artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 574/72 ved at indføre en begrænsning i anvendelsen af bestemmelserne om at undgå dobbeltydelser i udtrykkeligt de tilfælde, hvor to eller flere ydelser samtidig skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde;

i artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 er det nødvendigt at indføje en henvisning til de nye artikler 46a, 46b og 46c i forordning (EØF) nr. 1408/71 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Betragtningerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således:

1) Syvende betragtning affattes således:

»de koordinationsregler, der er fastsat med henblik på gennemførelse af Traktatens artikel 51, skal gøre det muligt for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet, at bevare de rettigheder og fordele, de har erhvervet;«

2) Ottende betragtning udgår.

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således:

1) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero, eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre sociale ydelser eller har andre indtægter af enhver art, finder disse bestemmelser, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i denne forordning, tillige anvendelse, selv om det drejer sig om ydelser, som den pågældende har opnået i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, eller om indtægter, han har modtaget på en anden medlemsstats område.«

2) Afsnit III, kapitel 2 affattes således:

»KAPITEL 2

INVALIDITET

Afdeling 1

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde

Artikel 37

Almindelige bestemmelser

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivning, og som udelukkende har tilbagelagt forsikringsperioder i henhold til lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde, modtager ydelser efter artikel 39. Denne artikel vedrører ikke børnetillæg til pensioner, som ydes efter reglerne i kapitel 8.

2. I bilag IV, afsnit A, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de lovgivninger af den i stk. 1 angivne art, der gælder på disse staters område.

Artikel 38

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder, tilbagelagt efter lovgivninger, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en ordning, som ikke er en særordning i den i stk. 2 eller 3 omhandlede forstand, i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal

den kompetente institution i denne medlemsstat i fornødent omfang medregne alle forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en almindelig ordning eller en særordning, og ligeledes uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en ordning for arbejdstagere eller en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Med henblik herpå medregnes disse perioder, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning.

2. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for arbejdstagere, eller i givet fald inden for en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for den samme beskæftigelse.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdstagere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag. I bilag IV, afsnit B, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de i dette stykke omhandlede særordninger for selvstændige erhvervsdrivende.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de i dette stykke omhandlede perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

Artikel 39

Ydelsernes fastsættelse

1. Institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning fandt anvendelse på det tidspunkt, da uarbejdsdygtighed med påfølgende invaliditet indtrådte, afgør på

grundlag af denne lovgivning, om den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

2. En person, der opfylder de i stk. 1 nævnte betingelser, modtager ydelser udelukkende fra den nævnte institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning.

3. En person, der ikke har ret til ydelser i henhold til stk. 1, modtager de ydelser, som han endnu har ret til efter en anden medlemsstats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

4. Såfremt den i stk. 2 eller 3 omhandlede lovgivning foreskriver, at der ved fastsættelse af ydelsernes størrelse skal tages hensyn også til andre familiemedlemmer end børn, skal den kompetente institution ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

5. Såfremt den i stk. 2 eller 3 omhandlede lovgivning indeholder bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre ydelser i den i artikel 46a, stk. 2, omhandlede forstand eller har andre indtægter, finder artikel 46a, stk. 3, og artikel 46c, stk. 5, tilsvarende anvendelse.

6. En fuldtidsledig arbejdstager, som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, modtager invalditetsydelse, udredt af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, og efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han havde været omfattet af denne lovgivning under sin seneste beskæftigelse, i givet fald under iagttagelse af artikel 38 og/eller artikel 25, stk. 2. Disse ydelser udredes af institutionen i bopælslandet.

Hvis det i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat, at beregningen af ydelserne foretages på grundlag af en løn, tager denne institution hensyn til løn, der er oppebåret i det seneste beskæftigelsesland og i bopælslandet efter den for institutionen gældende lovgivning. Er der ikke oppebåret løn i bopælslandet, lægger den kompetente institution efter de nærmere retningslinjer i lovgivningen den løn, der er oppebåret i det seneste beskæftigelsesland, til grund.

Afdeling 2

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der enten udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, eller af lovgivninger af denne art og af den i afdeling 1 omhandlede art

Artikel 40

Almindelige bestemmelser

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivning, skal, såfremt mindst en af disse staters lovgivning ikke er af den i artikel 37, stk. 1, omhandlede art, modtage ydelser efter bestemmelserne i kapitel 3, der under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse.

2. En person, der pådrager sig invaliditet i tilslutning til en uarbejdsdygtighed, mens han er omfattet af en i bilag IV, afsnit A, anført lovgivning, skal dog modtage ydelser i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, på følgende betingelser:

— at han opfylder de i nævnte lovgivning eller andre lovgivninger af samme art foreskrevne betingelser, i givet fald under iagttagelse af artikel 38, men uden at forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, behøver at medregnes, og

— at han ikke opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser ved invaliditet efter lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, og

— at han ikke gør krav på ydelser ved alderdom under iagttagelse af artikel 44, stk. 2, andet punktum.

3. a) Ved fastsættelsen af ret til ydelser i henhold til en i bilag IV, afsnit A, anført lovgivning i en medlemsstat, som gør tilkendelse af ydelser ved invaliditet betinget af, at den pågældende i en nærmere angiven periode har oppebåret kontantydelse ved sygdom eller har været uarbejdsdygtig, medregnes, når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af denne lovgivning, pådrager sig invaliditet i tilslutning til en uarbejdsdygtighed, mens han er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat, dog med forbehold af artikel 37, stk. 1:

i) enhver periode, i hvilken den pågældende i anledning af denne uarbejdsdygtighed og i medfør af sidstnævnte medlemsstats lovgivning har modtaget kontantydelse ved sygdom, eller i stedet for disse fortsat har oppebåret lønindtægt

- ii) enhver periode, i hvilken den pågældende i anledning af den invaliditet, som er fulgt efter denne uarbejdsdygtighed, og i medfør af sidstnævnte medlemsstats lovgivning har modtaget ydelser i den i afsnit III, kapitel 2 og 3, omhandlede forstand,

som om han i denne periode havde modtaget kontantydelse ved sygdom i henhold til lovgivningen i førstnævnte medlemsstat eller havde været uarbejdsdygtig efter denne lovgivnings kriterier.

- b) Ret til ydelser ved invaliditet erhverves i henseende til den førstnævnte medlemsstats lovgivning enten ved udløbet af den forudgående periode for ydelse af kompensation ved sygdom, der er foreskrevet i denne lovgivning, eller ved udløbet af den forudgående uarbejdsdygtighedsperiode, der er foreskrevet i denne lovgivning, dog tidligst:
- i) på tidspunktet for erhvervelse af ret til de i litra a), nr. ii), omhandlede ydelser i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, eller
- ii) på dagen efter den sidste dag, på hvilken den pågældende har ret til kontantydelse ved sygdom i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat.

4. En afgørelse, der er truffet af en medlemsstats institution angående en ansøgers invaliditet, er bindende for institutionen i enhver anden berørt medlemsstat, forudsat at det er anerkendt i bilag V, at der er overensstemmelse mellem de i disse staters lovgivning fastlagte kriterier for invaliditet.

Afdeling 3

Forværring af en invaliditet

Artikel 41

1. I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende kun modtager ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat, gælder følgende regler:

- a) Såfremt den pågældende, efter at han har opnået ydelser, ikke har været omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat, er den kompetente institution i den førstnævnte stat forpligtet til at udrede ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning
- b) såfremt den pågældende, efter at han har opnået ydelser, har været omfattet af lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater, skal ydelserne,

under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham efter reglerne i artikel 37, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1 eller 2, alt efter omstændighederne

- c) såfremt den samlede størrelse af den eller de ydelser, der skal udredes efter litra b), er lavere end størrelsen af den ydelse, som den pågældende har modtaget fra den institution, som tidligere var pligtig at udrede ydelsen, skal den sidstnævnte institution yde ham et tillæg, der svarer til forskellen mellem de nævnte beløb
- d) såfremt det i det i litra b) omhandlede tilfælde er en nederlandsk institution, der er kompetent institution med hensyn til den oprindelige uarbejdsdygtighed, og såfremt
- i) den lidelse, der har medført forværringen, er den samme som den, der har begrundet tilkendelse af ydelser efter nederlandsk lovgivning
- ii) nævnte lidelse ifølge lovgivningen i den medlemsstat, som den pågældende senest har været omfattet af, er en erhvervs sygdom og giver ret til ydelse af det i artikel 60, stk. 1, litra b), omhandlede tillæg, samt
- iii) den eller de lovgivninger, som den pågældende har været omfattet af, efter at han har opnået ydelser, er anført i bilag IV, afsnit A,

skal den nederlandske institution fortsat udrede den oprindelige ydelse efter den indtrådte forværring, og den ydelse, der skal udredes efter lovgivningen i den medlemsstat, som den pågældende senest har været omfattet af, nedsættes med størrelsen af den nederlandske ydelse

- e) såfremt den pågældende i det i litra b) omhandlede tilfælde ikke har ret til ydelser fra en anden medlemsstats institution, er den kompetente institution i den førstnævnte stat pligtig at udrede ydelserne efter denne stats lovgivning, under hensyntagen til forværringen og i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

2. I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende modtager ydelser efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham efter artikel 40, stk. 1.

Afdeling 4

Genoptagelse af udbetaling af ydelser, efter at disse har været stillet i bero eller er bortfaldet — Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom — Fornyset beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39

Artikel 42

Bestemmelse af, hvilken institution det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor udbetaling af sådanne ydelser genoptages

1. Såfremt udbetalingen af ydelser, der har været stillet i bero, genoptages skal ydelserne udredes af den eller de institutioner, som det påhvilede at udrede dem på det tidspunkt, da de blev stillet i bero jf. dog artikel 43.

2. Såfremt den pågældendes tilstand på ny begrundes ret til ydelser, efter at disse har været stillet i bero, skal ydelserne udredes i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1 eller 2, alt efter omstændighederne.

Artikel 43

Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom — Fornyset beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39

1. Ydelser ved alderdom skal i givet fald træde i stedet for ydelser ved invaliditet på de betingelser, der er fastsat i den eller de lovgivninger, hvorefter de pågældende ydelser er tilkendt, og i overensstemmelse med kapitel 3.

2. Enhver institution, som det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet efter en medlemsstats lovgivning, skal fortsat i overensstemmelse med artikel 49 yde en person, der modtager sådanne ydelser, og som kan gøre krav på ydelser ved alderdom efter lovgivningen i én eller flere af de øvrige medlemsstater, de ydelser ved invaliditet, han har ret til efter den for den pågældende institution gældende lovgivning, indtil det tidspunkt, da bestemmelserne i stk. 1 kommer til anvendelse for denne institutions vedkommende, eller så længe, den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for at opnå disse ydelser.

3. Når ydelser ved alderdom træder i stedet for de ydelser ved invaliditet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 39 i henhold til en medlemsstats lovgivning, og den pågældende endnu ikke opfylder de foreskrevne betingelser efter lovgivningen eller lovgivningerne i én eller flere af de øvrige medlemsstater for at opnå disse ydelser, får den pågældende, med virkning fra den dag, overgangen finder sted, af denne eller disse medlemsstater udredt ydelser ved invaliditet, fastsat i overensstemmelse med kapitel 3, som om dette kapitel fandt anvendelse på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden med efterfølgende invaliditet indtrådte, indtil han opfylder de foreskrevne betingelser efter lovgivningen i den

eller de andre berørte medlemsstater for at opnå ret til ydelser ved alderdom, eller, såfremt der ikke er fastsat bestemmelser om en sådan overgang, så længe han har ret til ydelser ved invaliditet efter den eller de berørte lovgivninger.

4. De ydelser ved invaliditet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 39, fastsættes på ny i henhold til bestemmelserne i kapitel 3, når ydelsesmodtageren opfylder de foreskrevne betingelser for erhvervelse af ret til ydelser ved invaliditet i henhold til en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, eller når han får tilkendt ydelser ved alderdom efter lovgivningen i en anden medlemsstat.«

3) Afsnit III, kapitel 3 i forordning nr. 1408/71 affattes således:

»KAPITEL 3

ALDERDOM OG DØDSFALD (PENSIONER)

Artikel 44

Almindelige bestemmelser om fastsættelse af ydelser, når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater

1. Når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, fastsættes hans eller hans efterlattes ret til ydelser efter bestemmelserne i dette kapitel.

2. Når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har indgivet begæring om fastsættelse af ydelser, skal disse, jf. dog artikel 49, fastsættes efter samtlige de lovgivninger, den pågældende har været omfattet af. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende udtrykkeligt anmoder om, at fastsættelsen af de ydelser ved alderdom, han måtte have erhvervet ret til i medfør af lovgivningen i én eller flere medlemsstater, stilles i bero.

3. Dette kapitel finder hverken anvendelse på børnetillæg eller på pensioner til børn, der har mistet deres forældre eller én af dem; disse ydes i overensstemmelse med kapitel 8.

Artikel 45

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter lovgivninger, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en ordning, som ikke er en særordning i den i stk. 2 eller 3 omhandlede forstand, i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal den kompetente institution i fornødent omfang medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, uden hen-

syn til om de er tilbagelagt efter en almindelig ordning eller en særordning, og ligeledes uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en ordning for arbejdstagere eller en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Med henblik herpå medregnes disse perioder, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning.

2. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for arbejdstagere, eller i givet fald inden for en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt inden for en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for den samme beskæftigelse. Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag. I bilag IV, afsnit B, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de i dette stykke omhandlede særordninger for selvstændige erhvervsdrivende. Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de i dette stykke omhandlede perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

4. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en særordning i en medlemsstat, medregnes efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning i en anden medlemsstat, alt efter omstændighederne, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger, selv om disse perioder allerede i sidstnævnte medlemsstat er blevet medregnet efter en i stk. 2 eller stk. 3, første punktum, omhandlet særordning.

5. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende er forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, anses denne betingelse for opfyldt, såfremt den pågældende er forsikret efter lovgivningen i en anden medlemsstat, ifølge de i bilag VI for hver enkelt medlemsstat fastsatte regler.

6. En periode med fuld arbejdsløshed, hvor en arbejdstager oppebærer ydelser i henhold til artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, medregnes af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er bosiddende, efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning.

Hvis perioden med fuld arbejdsløshed, som den pågældende har tilbagelagt i bopælslandet, kun kan medregnes, hvis der er tilbagelagt bidragsperioder i samme stat, anses denne betingelse for opfyldt, hvis der er tilbagelagt bidragsperioder i en anden medlemsstat.

Artikel 46

Ydelseernes fastsættelse

1. Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser er opfyldt, uden at hverken artikel 45 eller artikel 40, stk. 3, behøver at bringes i anvendelse, gælder følgende regler:

- a) Den kompetente institution beregner det ydelsesbeløb, der skal udredes:
 - i) dels i henhold til den for institutionen gældende lovgivning alene
 - ii) dels i henhold til stk. 2.
- b) Den kompetente institution kan imidlertid undlade at foretage beregningen i henhold til litra a), nr. ii) såfremt det beløb, der fremkommer, svarer til eller er lavere end det beløb, der fremkommer ved beregningen i henhold til litra a), nr. i), idet der ses bort fra forskelle med hensyn til afrunding, for så vidt denne institution ikke anvender en lovgivning, hvori der er fastsat bestemmelser om forbud mod dobbelt-ydelser som de i artikel 46b og 46c omhandlede, eller såfremt lovgivningen indeholder bestemmelser herom i det i artikel 46c omhandlede tilfælde forudsat, at den kun indeholder bestemmelser om medregning af andre ydelser svarende til forholdet mellem de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning alene, og de forsikrings- og bopælsperioder, der efter denne lovgivning kræves for at opnå en fuldstændig ydelse.

I bilag IV, afsnit C, er for hver medlemsstat anført de tilfælde, hvor begge beregninger giver et sådant resultat.

2. Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser kun opfyldes ved anvendelse af artikel 45 og/eller artikel 40, stk. 3, gælder følgende regler:

- a) Den kompetente institution beregner det teoretiske beløb for den ydelse, som den pågældende ville kunne gøre krav på, hvis samtlige forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i de medlemsstater, hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, havde været tilbagelagt i den omhandlede medlemsstat og efter den lovgivning, der gælder for den pågældende institution på det tidspunkt, da ydelsen skal fastsættes. Såfremt ydelsesbeløbet efter nævnte lovgivning er uafhængig af længden af de tilbagelagte perioder, anses dette beløb for at være det i nærværende litra omhandlede teoretiske beløb
- b) den kompetente institution fastsætter derefter det faktiske beløb for ydelsen på grundlag af det i litra a) nævnte teoretiske beløb efter forholdet mellem længden af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, og den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i alle de berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden.

3. Den pågældende har fra den kompetente institution i hver af de berørte medlemsstater ret til de højeste ydelsesbeløb beregnet i henhold til stk. 1 og 2, medmindre andet eventuelt følger af anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, som er fastsat i den lovgivning, hvorefter denne ydelse skal udbetales.

Hvis dette er tilfældet, foretages sammenligningen mellem de ydelsesbeløb, der fremkommer efter anvendelsen af de nævnte bestemmelser.

4. Såfremt summen af de ydelser, der af de kompetente institutioner i to eller flere medlemsstater skal udbetales i form af pensioner eller renter ved invaliditet, alderdom eller til efterladte efter reglerne i en i artikel 6, litra b), omhandlet multilateral konvention om social sikring, er mindre end det beløb, som det ville påhvile disse medlemsstater at udrede i medfør af stk. 1 til 3, er det bestemmelserne i dette kapitel, der skal finde anvendelse på den pågældende.

Artikel 46a

Almindelige bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser ved invaliditet, alderdom eller til efterladte i henhold til medlemsstaternes lovgivning

1. Ved sammenfald af ydelser af samme art forstås i dette kapitel: Sammenfald af ydelser ved invaliditet,

alderdom og til efterladte, som beregnes eller udredes på grundlag af forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af en og samme person.

2. Ved sammenfald af ydelser af forskellig art forstås i dette kapitel: Sammenfald af ydelser, der ikke kan betragtes som ydelser af samme art i den i stk. 1 nævnte forstand.

3. Ved anvendelse af bestemmelser i en medlemsstats lovgivning om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der samtidig består ret til en ydelse ved invaliditet, alderdom eller til efterladte og en ydelse af samme art eller en anden ydelse eller andre indtægter, gælder følgende regler:

- a) Der tages kun hensyn til ydelser, som der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller andre indtægter, der er opnået i en anden medlemsstat, såfremt lovgivningen i førstnævnte medlemsstat indeholder bestemmelser om medregning af ydelser eller indtægter, der er opnået i udlandet
- b) der tages hensyn til det ydelsesbeløb, der skal udbetales af en anden medlemsstat inden fradrag af skat, sociale sikringsbidrag og andre individuelle indholdelser
- c) der tages ikke hensyn til det ydelsesbeløb, som der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat, og som udredes på grundlag af en frivillig eller en frivillig fortsat forsikring
- d) såfremt der anvendes bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald i henhold til en enkelt medlemsstats lovgivning, fordi den pågældende modtager ydelser af samme eller af anden art i henhold til andre medlemsstaters lovgivning eller andre indtægter, der er erhvervet på andre medlemsstaters område, kan ydelsen efter førstnævnte medlemsstats lovgivning højst nedsættes med et beløb, der svarer til beløbet for de ydelser, der skal udredes efter de andre medlemsstaters lovgivning, eller for de indtægter, der er erhvervet på disses område.

Artikel 46b

Særlige bestemmelser om sammenfald af ydelser af samme art, der udbetales i henhold til lovgivningen i to eller flere medlemsstater

1. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder ikke anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2.

2. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder kun anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), såfremt det drejer sig om:

- a) en ydelse, hvis størrelse er uafhængig af længden af de tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, og som er anført i bilag IV, afsnit D, eller
- b) en ydelse, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en fiktiv periode, der anses for at være tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt. I sidstnævnte finder de nævnte bestemmelser kun anvendelse, såfremt der samtidig består ret til en sådan ydelse og:
 - i) enten en ydelse af samme art, medmindre to eller flere medlemsstater har indgået aftale om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange
 - ii) eller en ydelse af den i litra a) omhandlede art.

De i litra b) omhandlede ydelser og aftaler er anført i bilag IV, afsnit D.

Artikel 46c

Særlige bestemmelser om samtidig ret til en eller flere af de i artikel 46a, stk. 1, omhandlede ydelser og en eller flere andre ydelser eller indtægter, når to eller flere medlemsstater er berørt

1. Såfremt oppebørsel af andre ydelser eller indtægter medfører, at to eller flere af de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser samtidig skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, divideres de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde.

2. Såfremt det drejer sig om en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2, medregnes den anden eller de andre ydelser fra de øvrige medlemsstater eller andre indtægter samt alle andre bestanddele, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning med henblik på anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, forholdsmæssigt svarende til de i artikel 46, stk. 2, litra b), omhandlede forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er taget i betragtning ved beregningen af den nævnte ydelse.

3. Såfremt oppebørsel af andre ydelser eller andre indtægter medfører, at både en eller flere af de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser og en

eller flere af de i artikel 46, stk. 2, omhandlede ydelser skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, gælder følgende regler:

- a) Såfremt det drejer sig om den eller de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser, divideres de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde
- b) såfremt det drejer sig om den eller de ydelser, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2, nedsættes, inddrages eller bortfalder ydelsen eller ydelserne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Såfremt en medlemsstats lovgivning i de i stk. 1 og stk. 3. litra a) omhandlede tilfælde indeholder bestemmelser om, at andre ydelser og/eller andre indtægter samt alle andre bestanddele, ved anvendelse af bestemmelserne om bortfald, midlertidig inddragelse eller nedsættelse af ydelser, skal medregnes på grundlag af forholdet mellem de i artikel 46, stk. 2, litra b), omhandlede forsikringsperioder, finder den i ovennævnte stykker fastsatte division ikke anvendelse for denne medlemsstats vedkommende.

5. Samtlige ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse, såfremt lovgivningen i en eller flere medlemsstater indeholder bestemmelser om, at der ikke kan erhverves ret til en ydelse, når der samtidig oppebæres en anden ydelse som skal udbetales i henhold til en anden medlemsstats lovgivning eller andre indtægter.

Artikel 47

Supplerende regler om beregning af ydelser

1. For beregningen af det i artikel 46, stk. 2, omhandlede teoretiske beløb og proratabeløb gælder følgende regler:

- a) Såfremt den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige berørte medlemsstater forud for forsikringbegivenhedens indtræden, overstiger den længste forsikringstid, der efter en af de pågældende staters lovgivning kræves tilbagelagt for opnåelse af en fuld ydelse, skal den kompetente institution i nævnte stat tage denne længste forsikringstid i betragtning i stedet for den samlede længde af de nævnte perioder. Denne beregningsmetode kan ikke medføre pligt for den pågældende institution til at udrede en højere ydelse end den fulde ydelse, der er hjemlet i den for denne institution gældende lovgivning. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikringsperiodernes længde
- b) de nærmere regler for medregning af sammenfaldende perioder fastsættes i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning

- c) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig indtjening, et gennemsnitlig bidrag eller et gennemsnitlig tillæg eller efter det i forsikringsperioderne bestående forhold mellem den pågældendes bruttoindtjening og den gennemsnitlige bruttoindtjening for samtlige forsikrede med undtagelse af lærlinge, skal fastsætte disse gennemsnits- eller forbeholdstal udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den nævnte stats lovgivning, eller af den bruttoindtjening, den pågældende har haft i disse perioder
- d) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af indtjening, bidrag eller tillæg, skal fastsætte de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der skal lægges til grund, for så vidt angår forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i andre medlemsstater, på grundlag af gennemsnittet af de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der er konstateret for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning
- e) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal anse den indtjening eller det beløb, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, for at være lig med den fikserede indtjening eller det fikserede beløb eller i givet fald med gennemsnittet af de fikserede indtjeningsstørrelser eller de fikserede beløb, som svarer til de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning
- f) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne for visse perioders vedkommende beregnes på grundlag af indtjeningens størrelse og for andre perioders vedkommende på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal lægge de efter reglerne i litra d) eller e) fastsatte indtjeningsstørrelser eller beløb, henholdsvis gennemsnittet af disse til grund, for så vidt angår forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning; såfremt ydelserne, for så vidt angår samtlige perioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal institutionen anse den indtjening, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, for at være lig med en fiktiv indtjening, svarende til nævnte fikserede indtjening eller fikserede beløb

- g) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig bidragsbasis, fastsætter denne gennemsnitsbasis udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den pågældende stat.

2. En medlemsstats lovregler om regulering af bestanddele af en ydelse, der er indgået i beregningen af ydelsen, finder i givet fald anvendelse på de bestanddele, der er taget i betragtning af den kompetente institution i denne stat efter stk. 1, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder.

3. Såfremt en medlemsstats lovgivning foreskriver, at der ved fastsættelsen af ydelsernes størrelse skal tages hensyn til også andre familiemedlemmer end børn, skal den kompetente institution i denne stat ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

4. Hvis det i henhold til den lovgivning, som den kompetente institution i en medlemsstat anvender, er nødvendigt, at der med henblik på beregning af ydelserne tages hensyn til en løn, når artikel 45, stk. 6, første og andet afsnit, er blevet anvendt, og hvis de eneste perioder, der i denne medlemsstat tages i betragtning med henblik på fastsættelse af pensionen, er perioder med fuldtidsledighed, for hvilke der er modtaget ydelser i medfør af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, fastsætter den kompetente institution i denne medlemsstats pensionen på basis af den løn, som den har anvendt som referenceløn ved beregningen af de pågældende arbejdsløshedsydelse, og efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 48

Forsikrings- eller bopælsperioder på under et år

1. Uanset artikel 46, stk. 2, er en medlemsstats institution ikke forpligtet til at tilkende ydelser på grundlag af perioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, og som skal tages i betragtning ved forsikringsbølgivenhedens indtræden, såfremt

- de nævnte perioder sammenlagt er på under ét år, og
- der ikke alene på grundlag af disse perioder består ret til ydelser i medfør af bestemmelserne i denne lovgivning.

2. Den kompetente institution i hver af de øvrige berørte medlemsstater skal medregne de i stk. 1 nævnte perioder ved anvendelsen af artikel 46, stk. 2, med undtagelse af litra b).

3. Såfremt anvendelsen af stk. 1 ville medføre, at samtlige institutioner i de pågældende stater blev fritaget for pligten til at udrede ydelser, skal ydelserne udredes alene efter lovgivningen i den stat, hvis betingelser den pågældende senest har opfyldt, som om samtlige forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt og medregnet efter artikel 45, stk. 1 til 4, havde været tilbagelagt efter den pågældende stats lovgivning.

Artikel 49

Beregning af ydelser, når den pågældende ikke samtidig opfylder de foreskrevne lovmæssige betingelser i alle de medlemsstater, efter hvis lovgivning der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, eller når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelser ved alderdom stilles i bero.

1. Såfremt den pågældende på et bestemt tidspunkt ikke opfylder de foreskrevne betingelser for at kunne få tilkendt ydelser efter samtlige de medlemsstaters lovgivning, som han har været omfattet af, i givet fald under iagttagelse af artikel 45 og/eller artikel 40, stk. 3, men alene opfylder de omhandlede betingelser i en eller flere af disse lovgivninger, gælder følgende regler:

- a) Hver af de kompetente institutioner, der anvender en lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, beregner ydelsens størrelse efter artikel 46
- b) dog således, at:
 - i) hvis den pågældende opfylder betingelserne i mindst to medlemsstaters lovgivning, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en lovgivning, hvis betingelser ikke er opfyldt, tages disse perioder ikke i betragtning ved anvendelse af artikel 46, stk. 2
 - ii) hvis den pågældende alene opfylder betingelserne i én medlemsstats lovgivning, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivninger, hvis betingelser ikke er opfyldt, beregnes ydelsens størrelse alene efter bestemmelserne i den lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, og alene under hensyntagen til de perioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning.

Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelserne ved alderdom stilles i bero i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, andet punktum.

2. Den eller de ydelser, der i det i stk. 1, omhandlede tilfælde er tilkendt efter lovgivningen i en eller flere af de berørte medlemsstater, skal i givet fald under iagttagelse af artikel 45 og på ny i givet fald stk. 1, automatisk omberegnes efter artikel 46, efterhånden som de foreskrevne betingelser i en eller flere af de øvrige medlemsstaters lovgivning, som den pågældende har været omfattet af, opfyldes. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når en person anmoder om fastsættelse af ydelser ved alderdom, som der er erhvervet ret til i medfør af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, når denne fastsættelse har været stillet i bero i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, andet punktum.

3. Når de i lovgivningen i en eller flere af de pågældende medlemsstater foreskrevne betingelser ikke længere er opfyldt, skal der, medmindre andet følger af artikel 40, stk. 2, automatisk foretages en omberegning efter stk. 1.

Artikel 50

Ydelse af tillæg, når summen af de ydelser, der skal udbetales efter lovgivningen i de enkelte medlemsstater, er lavere end det minimumsbeløb, der er fastsat i lovgivningen i den af disse stater, hvor modtageren er bosat

Der kan ikke i den stat, hvor en person, der modtager ydelser i medfør af dette kapitel, er bosat, og efter hvis lovgivning der tilkommer ham en ydelse, ydes ham et beløb, der er lavere end den minimumsydelse, der i den nævnte lovgivning er fastsat for en forsikrings- eller bopælsperiode, der svarer til samtlige de perioder, der efter bestemmelserne i de foregående artikler er taget i betragtning ved ydelsens fastsættelse. Den kompetente institution i den pågældende stat skal i givet fald gennem hele det tidsrum, hvor han er bosat i denne stat, yde ham et tillæg, der svarer til forskellen mellem summen af de ydelser, der tilkommer ham i medfør af dette kapitel, og størrelsen af minimumsydelsen.

Artikel 51

Regulering og fornyet beregning af ydelser

1. Såfremt ydelserne i de pågældende medlemsstater ændres med en bestemt procentdel eller et bestemt beløb som følge af stigningen i leveomkostningerne, ændringer i lønniveauet eller andre forhold, som giver anledning til regulering, finder en sådan ændring direkte anvendelse på de ydelser, der er fastsat efter artikel 46, uden at der skal foretages fornyet beregning i henhold til nævnte artikel.

2. Derimod skal der, i tilfælde af ændring af reglerne for fastsættelse eller beregning af ydelser, foretages fornyet beregning efter artikel 46.«

4) I artikel 60, stk. 1, indsættes følgende litra:

- »d) En medlemsstats lovbestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, finder ikke anvendelse på en modtager af ydelser, der er fastsat af institutionerne i to medlemsstater i henhold til litra b).«

5) Artikel 94, stk. 10, affattes således:

- »10. De rettigheder, der tilkommer personer, hvis pension er blevet fastsat før ikrafttrædelsen af artikel 45, stk. 6, kan efter anmodning fastsættes på ny på grundlag af bestemmelserne i artikel 45, stk. 6.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 95a

Overgangsbestemmelser for anvendelse af forordning (EØF) nr. 1248/92

1. Forordning (EØF) nr. 1248/92 giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. juni 1992.

7) Bilag IV affattes således:

»BILAG IV

(Forordningens artikel 37, stk. 2, artikel 38, stk. 3, artikel 45, stk. 3, artikel 46, stk. 1, litra b), og artikel 46b, stk. 2)

A.

De i forordningens artikel 37, stk. 1, omhandlede lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde

A. BELGIEN

Lovgivningen vedrører den almindelige invalideordning, den særlige invalideordning for minearbejdere, den særlige ordning for søfolk af handelsflåden og lovgivningen om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Lovgivningen vedrørende invalideforsikring under den almindelige ordning og særordningerne.

2. Enhver forsikrings- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. juni 1992 skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1248/92.

3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af forordning (EØF) nr. 1248/92, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. juni 1992.

4. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension før den 1. juni 1992, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1248/92.

5. Såfremt den i stk. 4 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år efter den 1. juni 1992, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 1248/92 med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

6. Såfremt den i stk. 4 omhandlede begæring indgives efter udløbet af fristen på to år efter den 1. juni 1992, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af gunstigere bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.«

E. FRANKRIG

1. *Arbejdstagere*

Hele lovgivningen vedrørende invalideforsikring med undtagelse af lovgivningen vedrørende invalideforsikring inden for minearbejdernes sociale sikringsordning.

2. *Selvstændige erhvervsdrivende*

Lovgivningen vedrørende invalideforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbruget.

F. GRÆKENLAND

Lovgivningen vedrørende forsikringsordningen for landbruget.

G. IRLAND

Del II, kapitel 10, i kodificeret lov af 1981 om social sikring og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act, 1981).

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

- a) Lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed, som ændret.
- b) Lov af 11. december 1975 om almindelig forsikring mod uarbejdsdygtighed, som ændret.

K. PORTUGAL

Ingen.

L. DET FORENEDE KONGERIGE

a) *Storbritannien*

Artikel 15 i lov om social sikring 1975 (Social Security Act 1975).

Artikel 14 til 16 i lov om sociale sikringspensioner 1975 (Social Security Pensions Act 1975).

b) *Nordirland*

Artikel 15 i lov om social sikring (Nordirland) 1975 (Social Security (Northern Ireland) Act 1975).

Artikel 16 til 18 i lov om sociale sikringspensioner (Nordirland) 1975 (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975)

B.

Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende i den i forordningens artikel 38, stk. 3, og artikel 45, stk. 3, omhandlede forstand

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Aldersforsikringen for landbrugere (Altershilfe für Landwirte).

D. SPANIEN

Ordning om nedsættelse af pensionsalderen for selvstændige søfarende, der udøver de i kongelig anordning nr. 2309 af 23. juli 1970 omhandlede beskæftigelser.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Ingen.

H. ITALIEN

Pensionsforsikringsordningerne for (Assicurazione pensioni per):

- læger (medici)
- apotekere (farmacisti)
- dyrlæger (veterinari)
- jordemødre (ostetriche)
- ingeniører og arkitekter (ingegneri e architetti)
- landinspektører (geometri)
- advokater og sagførere (avvocati e procuratori)
- økonomer (dottori commercialisti)
- revisorer og økonomiske rådgivere (ragionieri e periti commerciali)
- arbejdskonsulenter (consulenti del lavoro)
- notarer (notai)
- speditører (spedizionieri doganali).

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Ingen.

K. PORTUGAL

Ingen.

L. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

C.

De i forordningens artikel 46, stk. I, litra b), omhandlede tilfælde, hvor ydelsen ikke beregnes i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Alle ansøgninger om pension fastsat i overensstemmelse med lov om social pension, med undtagelse af de i bilag IV, afsnit D, nævnte pensioner.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Ingen.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Alle ansøgninger om bidragspligtig alders- og alderdomspension samt enkepension.

H. ITALIEN

Alle ansøgninger om invalide-, alders- og efterladtepension til arbejdstagere samt følgende kategorier af selvstændige erhvervsdrivende: Landbrugere, halvtægtsfæstere, fæstere og håndværkere samt personer, der udøver selvstændig virksomhed inden for handel.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Alle ansøgninger om alderdomspension i henhold til lov af 31. maj 1956 om almindelige alderdomsforsikring, som ændret.

K. PORTUGAL

Alle ansøgninger om invalide-, alderdoms- og efterladtepension.

L. DET FORENEDE KONGERIGE

Alle ansøgninger om alders- og enkepension, der fastsættes i henhold til bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, med undtagelse af de ansøgninger, for hvilke den pågældende i et hvilket som helst indkomstskatteår efter den 6. april 1975, har tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige og en anden medlemsstat.

D.

De i forordningens artikel 46b, stk. 2, omhandlede ydelser og aftaler

1. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra a), omhandlede ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde:

- a) De ydelser ved invaliditet, der er fastsat i de i dette bilag, afsnit A, anførte lovgivninger
- b) den danske folkepension, som opnås efter ti års bopæl, af personer, som har fået tilkendt pension med virkning fra senest den 1. oktober 1989
- c) den nederlandske enkepension i henhold til lov af 9. april 1959 om forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, som ændret

- d) spanske efterladtepensioner, der tilkendes efter den almindelige ordning og særordningerne
 - e) efterladteydelsen fra forsikringen for efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller i ordningen for beskæftigede i landbruget, samt
 - f) invalidepensionen til efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller i ordningen for beskæftigede i landbruget, når den beregnes på grundlag af en afdød ægtefælles invalidepension, der er fastsat i medfør af artikel 46, stk. 1, litra a). nr. i).
2. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra b), omhandlede ydelser, hvis størrelse afhænger af en fiktiv periode, der anses for tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt:
- a) de danske førtidspensioner, hvis størrelse fastsættes i henhold til gældende lovgivning før den 1. oktober 1984
 - b) de tyske invalide- og efterladtepensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til en tillægsperiode, og de tyske alderdomspensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til en allerede optjent tillægsperiode
 - c) de luxembourgiske invalide- og efterladtepensioner
 - d) de italienske uarbejdsdygtighedspensioner («inabilità»).
3. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra b), nr. i), omhandlede aftaler om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange:

Aftale mellem regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg og regeringen i Forbundsrepublikken Tyskland om forskellige sociale sikrings spørgsmål af 20. juli 1978.«

8) Bilag VI ændres således:

a) I rubrik A (Belgien) indsættes følgende punkter:

- »9. Ved beregningen af det teoretiske beløb for en invalidepension som omhandlet i forordningens artikel 46, stk. 2, bygger den kompetente belgiske institution på indtægterne fra det erhverv, den pågældende senest har udøvet.
10. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der ikke længere er forsikret i Belgien i henhold til belgisk lovgivning om syge- og invalideforsikring — hvorefter retten til ydelser ligeledes er betinget af, at den pågældende er forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden — anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt den pågældende er forsikret mod samme risiko i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.
11. Hvis den pågældende i henhold til forordningens artikel 45 har ret til en belgisk invaliditetsydelse, fastsættes denne ydelse efter reglerne i forordningens artikel 46, stk. 2:
 - a) efter bestemmelserne i lov af 9. august 1963 om en obligatorisk syge- og invalideforsikringsordning, hvis den pågældende på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden indtrådte, var forsikret mod denne risiko i henhold til en anden medlemsstats lovgivning som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), anførte forstand
 - b) efter bestemmelserne i kongelig anordning af 20. juli 1971 om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed, hvis den pågældende på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden indtrådte, var arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), anførte forstand.«

b) Rubrik B (Danmark) ændres således:

i) Punkt 7 affattes således:

»7. Forordningens artikel 46a, stk. 3, litra d), og artikel 46c, stk. 1 og 3, og gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1, finder ikke anvendelse på pensioner, der fastsættes efter dansk lovgivning.«

ii) Punkt 9 affattes således:

»9. Såfremt en person, der oppebærer en dansk alderspension eller eventuelt førtidspension, ligeledes har ret til en efterladtepension fra en anden medlemsstat, anses disse pensioner ved anvendelsen af dansk lovgivning for at være ydelser af samme art i den i forordningens artikel 46a, stk. 1, omhandlede forstand, forudsat at den pågældende, hvis forsikrings- eller bopælsperioder danner grundlag for beregningen af efterladtepensioner, har tilbagelagt bopælsperioder i Danmark.«

c) I rubrik D (Spanien) indsættes følgende punkter:

»3. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret i henhold til spansk lovgivning, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en ydelse efter en anden medlemsstats lovgivning for samme forsikringsbegivenhed. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

4. a) Ved anvendelse af forordningens artikel 47 beregnes den spanske teoretiske ydelse på grundlag af den forsikredes faktiske bidragsbasis i årene umiddelbart forud for indbetalingen af det sidste bidrag til den spanske sociale sikring.

b) Det således fastsatte pensionsbeløb forhøjes og reguleres for hvert af de efterfølgende år indtil året forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, på samme måde som andre pensioner af samme art.«

d) I rubrik E (Frankrig) indsættes følgende punkt:

»8. En arbejdstager, som ikke længere er omfattet af fransk lovgivning om forsikring for efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller ordningen for beskæftigede i landbruget, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at have status som forsikret i henhold til denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret som arbejdstager i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en efterladteydelse i henhold til lovgivningen for arbejdstagere i en anden medlemsstat. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.«

e) I rubrik F (Grækenland) indsættes følgende punkt:

»4. Efter græsk lovgivning er anvendelsen af forordningens artikel 49, stk. 2, betinget af, at den i den nævnte artikel omhandlede omberegning ikke er til ulempe for den pågældende.«

f) I rubrik G (Irland) udgår punkt 4.

g) Rubrik J (Nederlandene) ændres således:

i) Punkt 3 affattes således:

»3. a) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er omfattet af nederlandsk lovgivning om forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret i henhold til denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret mod samme risiko efter lovgivningen i en anden

medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en efterladteydelse i henhold til en anden medlemsstats lovgivning. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

- b) Såfremt en enke ved anvendelse af litra a) har ret til enkepension efter nederlandsk lovgivning om almindelig forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, beregnes denne pension i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2.

Ved anvendelse af disse bestemmelser anses også perioder før den 1. oktober 1959, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende efter sit fyldte 15. år har været bosat på nederlandsk område eller har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i nævnte land, mens han var bosat på en anden medlemsstats område, som forsikringsperioder tilbagelagt efter den nævnte nederlandske lovgivning.

- c) Perioder, der medregnes i medfør af litra b), skal dog lades ude af betragtning, når de falder sammen med forsikringsperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning om pensioner eller renter til efterladede.
- d) Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses som forsikringsperioder kun forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning om forsikring for enker og forældreløse børn (AWW).«

ii) Punkt 4 affattes således:

- »4. a) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret efter lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed (WAO) og/eller efter lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for endnu at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han er forsikret mod samme risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt der for samme forsikringsbegivenhed består ret til en ydelse efter lovgivningen i en anden medlemsstat. Denne sidstnævnte betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.
- b) Såfremt den pågældende i henhold til litra a) har ret til en nederlandsk ydelse ved invaliditet, fastsættes denne ydelse efter de i forordningens artikel 46, stk. 2, fastsatte bestemmelser:
- i) i henhold til bestemmelserne i ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO), såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden indtrådte, som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), omhandlede forstand var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat
- ii) i henhold til bestemmelserne i ovennævnte lov af 11. december 1975 (AAW), såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden indtrådte:
- var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat uden at have status som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), omhandlede forstand, eller
 - ikke var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, men kan gøre krav på ydelser efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

Såfremt det ydelsesbeløb, der beregnes i henhold til nr. i), er lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af nr. ii), udbetales sidstnævnte ydelsesbeløb.

- c) Ved beregningen af ydelser, der fastsættes i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO) eller ovennævnte lov af 11. december 1975 (AAW), tager de nederlandske institutioner hensyn til:

- de perioder med lønnet arbejde og dermed ligestillede perioder, der er tilbagelagt i Nederlandene før den 1. juli 1967
- de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO)
- de forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt i henhold til lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), såfremt de ikke er sammenfaldende med de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO).

d) Ved beregningen af den nederlandske ydelse ved invaliditet i henhold til forordningens artikel 40, stk. 1, tager de nederlandske institutioner ikke det tillæg i betragtning, som i givet fald tilkendes ydelsesmodtageren i henhold til loven om supplerende ydelser (Toeslagenwet, TW). Retten til dette tillæg og størrelsen heraf beregnes udelukkende på grundlag af bestemmelserne i loven om supplerende ydelser.«

h) I rubrik L (Det Forenede Kongerige) udgår punkt 9.

Artikel 3

Forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således:

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Almindelige regler om gennemførelse af bestemmelserne om undgåelse af dobbeltydelse

1. Når de ydelser, der kan kræves udbetalt efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, samtidig vil kunne nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, divideres de ydelsesbeløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde.

2. Ved anvendelsen af forordningens artikel 12, stk. 2, 3 og 4, artikel 46a, 46b og 46c, meddeler de kompetente institutioner på begæring hinanden alle nødvendige oplysninger.«

2) I artikel 15, stk. 1, litra a), ændres udtrykket »forordningens artikel 46, stk. 2, litra c),« til »forordningens artikel 47, stk. 1, litra a)«.

3) Overskriften til artikel 35 affattes således:

»Begæring om ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende udelukkende har været omfattet af de i bilag IV, afsnit

A, til forordningen anførte lovgivninger, samt i det i forordningens artikel 40, stk. 2, omhandlede tilfælde«.

4) Overskriften til artikel 39 affattes således:

»Behandling af begæring om ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende udelukkende har været omfattet af de i bilag IV, afsnit A, til forordningen anførte lovgivninger«.

5) Artikel 46 affattes således:

»Artikel 46

Ydelser, der svarer til forsikringsperioder i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, og som ikke skal medregnes i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra b),

Ved beregningen af ydelsens teoretiske og faktiske beløb efter forordningens artikel 46, stk. 2, litra a) og b), finder reglerne i gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra b), c) og d), anvendelse.

Det faktiske beløb, der er beregnet i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, forhøjes med det beløb, der svarer til forsikringsperioderne i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, som ikke er blevet medregnet i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra b). Dette tillæg beregnes ifølge bestemmelserne i den medlemsstats lovgivning, hvorefter forsikringsperioderne for en frivillig eller frivillig fortsat ordning er tilbagelagt.

Den i forordningens artikel 46, stk. 3, omhandlede sammenligning foretages under hensyntagen til det nævnte tillæg.«

6) Artikel 47 affattes således:

»Artikel 47

Beregning af de ydelsesbeløb, der svarer til forsikringsperioder tilbagelagt efter en frivillig eller frivillig fortsat ordning

Institutionen i hver medlemsstat beregner i henhold til den for denne institution gældende lovgivning det beløb, der svarer til forsikringsperioder tilbagelagt efter en frivillig eller frivillig fortsat ordning, som i henhold til forordningens artikel 46a, stk. 3, litra c), ikke er undergivet reglerne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser i en anden medlemsstat.«

7) Artikel 48, stk. 1, affattes således:

»1. De endelige afgørelser, der er truffet af de enkelte berørte institutioner, meddeles til den behandlende institution. Hver af disse afgørelser skal angive den i den pågældende lovgivning fastsatte klageadgang samt fristerne for klage. Efter modtagelsen af alle disse afgørelser underretter den behandlende institution ansøgeren herom på hans eget sprog ved en sammenfattende meddelelse, ledsaget af de nævnte afgørelser. Klagefristerne løber først fra tidspunktet for ansøgerens modtagelse af den sammenfattende meddelelse.«

8) Artikel 49 affattes således:

»Artikel 49

Fornytt beregning af ydelser

1. Ved anvendelsen af forordningens artikel 43, stk. 3 og 4, artikel 49, stk. 2 og 3, samt artikel 51, stk. 2, finder gennemførelsesforordningens artikel 45 tilsvarende anvendelse.

2. I tilfælde af, at ydelsen nyberegnes, bortfalder eller stilles i bero, underretter den institution, som har

truffet afgørelse herom, straks den pågældende samt hver af de institutioner, hvorfra den pågældende har ret til ydelser, eventuelt gennem den behandlende institution. Afgørelsen skal angive den i den pågældende lovgivning fastsatte klageadgang samt fristerne for klage. Disse frister begynder først at løbe fra den pågældendes modtagelse af afgørelsen.«

9) Artikel 107, stk. 1, affattes således:

»1. Ved anvendelse af følgende bestemmelser:

a) Forordningens artikel 12, stk. 2, 3 og 4, artikel 19, stk. 1, litra b), sidste punktum, artikel 22, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 25, stk. 1, litra b), næstsidste punktum, artikel 41, stk. 1, litra c) og d), artikel 46, stk. 4, artikel 46a, stk. 3, artikel 50, artikel 52, litra b), sidste punktum, artikel 55, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 70, stk. 1, første afsnit, og artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii) næstsidste punktum

b) gennemførelsesforordningens artikel 34, stk. 1, og artikel 120, stk. 2,

sker omregningen til en given national valuta af beløb udtrykt i en anden national valuta til den kurs, der i løbet af den i stk. 2 fastlagte referenceperiode beregnes af Kommissionen på grundlag af det månedlige gennemsnit af de valutakurser, som for vedkommende valutaer meddeles Kommissionen med henblik på anvendelsen af Det Europæiske Monetære System.«

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. april 1992.

På Rådets vegne

José da SILVA PENEDA

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1249/92

af 30. april 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾, udarbejdet efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

der bør foretages en række ændringer i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ og nr. 574/72 ⁽⁵⁾; visse af disse ændringer skyldes ændringer, som medlemsstaterne har foretaget i deres lovgivning om social sikring, andre ændringer er af teknisk karakter og har til formål at forbedre de nævnte forordninger på grundlag af erfaringerne fra anvendelsen af dem;

fra datoen for Tysklands forening, den 3. oktober 1990, finder fællesskabsbestemmelserne om vandrende arbejdstageres sociale sikring anvendelse på hele det tyske område og således også på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område; det er derfor nødvendigt at tilpasse artikel 94 og 95 i forordning (EØF) nr. 1408/71, især ved at fastsætte en frist for de berørte personers indgivelse af begæring om revision af deres ret til pension eller rente;

artikel 94, stk. 9, i forordning (EØF) nr. 1408/71 bør tilpasses, således at den kan finde anvendelse på arbejdsløse

arbejdstagere, der i november 1989 fik udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til fransk lovgivning;

i bilag IIa til forordning (EØF) nr. 1408/71 bør der tilføjes to afsnit vedrørende henholdsvis Spanien og Frankrig;

det har vist sig nødvendigt i afsnit B, punkt 2, Belgien-Tyskland, i bilag III til forordning (EØF) nr. 1408/71 at slette anførelsen af bestemmelser i den almindelige overenskomst af 7. december 1957 mellem Belgien og Tyskland for at forhindre, at statsborgere fra andre medlemsstater end Tyskland og Belgien stilles dårligere;

der bør foretages en række ændringer i afsnit B, Danmark i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 for at tage hensyn til de ændringer, der er foretaget i den danske lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel;

afsnit C, Tyskland, punkt 1, litra a), i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71, som ikke længere har betydning i praksis, bør udgå;

som følge af en ændring af tysk lovgivning om sygeforsikring bør punkt 3 i afsnit C, Tyskland i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 udgå;

punkt 8 i afsnit C, Tyskland i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71, som ikke længere har betydning i praksis, bør udgå;

som følge af De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 7. juni 1988 i sag 20/85 (Roviello) ⁽⁶⁾ bør punkt 15 i afsnit C, Tyskland i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71, som Domstolen har erklæret for ugyldigt, udgå;

afsnit F, Grækenland i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 bør ændres for at løse nogle praktiske vanskeligheder, som skyldes visse særegenheder ved OGA — ordningen;

⁽¹⁾ EFT nr. C 219 af 22. 8. 1991, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 280 af 28. 10. 1991, s. 174.

⁽³⁾ EFT nr. C 49 af 24. 2. 1992 s. 67.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) 1248/92 (se side 7 i denne Tidende).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) 1248/92 (se side 7 i denne Tidende).

⁽⁶⁾ Samling af Domstolens afgørelser 1988, s. 2805.

da udtrykket »børnetilskud« i artikel 73 og 74 i forordning (EØF) nr. 1408/71 udgik ved forordning (EØF) nr. 3427/89 ⁽¹⁾, bør dette udtryk også udgå i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 574/72, når der henvises til ovennævnte artikel 73 og 74; i forordning (EØF) nr. 3427/89 begrænses suspensionen efter artikel 76 i forordning (EØF) nr. 1408/71, hvorfor den også bør begrænses i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 574/72, når der henvises til artikel 73 og 74 i forordning (EØF) nr. 1408/71;

affattelsen af artikel 34 i forordning (EØF) nr. 574/72 bør tilpasses for som supplement til de nuværende bestemmelser at fastsætte en forenklet procedure, der på visse betingelser gør det muligt at refundere udgifter i forbindelse med sygdom efter de satser, der anvendes af den kompetente institution;

der bør fastsættes en kurs for omregningen af de beløb, der danner grundlag for beregningen af ydelser til arbejdsløse grænsearbejdere i henhold til artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 68 i forordning (EØF) nr. 1408/71; der bør ligeledes fastsættes en kurs for omregning af de beløb, der danner grundlag for beregningen af de udgifter, der skal refunderes i henhold til de nye stk. 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 574/72, artikel 34;

i artikel 118, stk. 2, og artikel 119, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72, bør affattelsen ændres som følge af Tysklands forening den 3. oktober 1990;

da artikel 120 i forordning (EØF) nr. 574/72 udgik ved artikel 2, nr. 11, i forordning (EØF) nr. 3427/89, bør artikel 107, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 574/72, som henviser til denne bestemmelse, tilpasses;

afsnit E. Frankrig i bilag 3 til forordning (EØF) nr. 574/72 bør tilpasses som følge af de ændringer, der er foretaget i den franske sociale sikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende uden for landbruget;

i punkt 13. Danmark-Spanien i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 bør der indsættes en henvisning til aftalen af 1. juli 1990 mellem Danmark og Spanien;

der bør foretages en række ændringer i punkt 21. Danmark-Det Forenede Kongerige i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 for at tage hensyn til ændringer, der ved

en brevveksling er foretaget i aftalen mellem Danmark og Det Forenede Kongerige om refusion af ydelser, der er udredet i henhold til artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71;

i punkt 22. Tyskland-Spanien i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 bør der indsættes en henvisning til aftalen af 25. juni 1990 mellem Tyskland og Spanien;

i punkt 27. Tyskland-Luxembourg i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 bør der tilføjes en henvisning til aftalen af 25. januar 1990 mellem Tyskland og Luxembourg;

som følge af ændringer, der er foretaget i den belgiske lovgivning om familieydelse, bør bilag 8 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres;

som følge af ændringer, der er foretaget i den franske sociale sikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende uden for landbruget, bør afsnit E. Frankrig i bilag 9 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres;

i bilag 10 i forordning (EØF) nr. 574/72 bør anføres de institutioner, der er nævnt i artikel 10b, der blev indføjet i nævnte forordning ved forordning (EØF) nr. 2195/91 ⁽²⁾;

afsnit I. Luxembourg i bilag 10 til forordning (EØF) nr. 574/72 bør ændres for at tage hensyn til, at det fælles datacenter for indmeldelse og opkrævning af bidrag til de luxembourgske institutioner for social sikring har fået nyt navn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1) i artikel 94 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes efter »i den pågældende medlemsstat«:

»eller en del heraf«

⁽¹⁾ EFT nr. L 331 af 16. 11. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991, s. 2.

- b) I stk. 2 indsættes efter »i den pågældende medlemsstat«:
- »eller en del heraf«
- c) I stk. 3 indsættes efter »i den pågældende medlemsstat«:
- »eller en del heraf«
- d) I stk. 4 indsættes efter »i den pågældende medlemsstat«:
- »eller en del heraf«
- e) I stk. 5 indsættes efter »i den pågældende medlemsstat«:
- »eller en del heraf«
- f) I stk. 6 tilføjes følgende punktum:
- »Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år fra den 1. juni 1992.«
- g) I stk. 7 tilføjes følgende punktum:
- »Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af en frist på to år fra den 1. juni 1992.«
- h) I stk. 9, første afsnit, ændres:
- »De børnetilskud, der udbetales til arbejdstagere beskæftiget i Frankrig«
- til:
- »De børnetilskud, der udbetales til arbejdstagere beskæftiget i Frankrig eller til arbejdsløse arbejdstagere, som får udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til fransk lovgivning.«.
- 2) I artikel 95 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 indsættes efter »på den pågældende medlemsstats område«:
- »eller en del heraf«
- b) I stk. 2 indsættes efter »på den pågældende medlemsstats område«:
- »eller en del heraf«
- c) I stk. 3 indsættes efter »på den pågældende medlemsstats område«:
- »eller en del heraf«
- d) I stk. 4 indsættes efter »på den pågældende medlemsstats område«:
- »eller en del heraf«
- e) I stk. 5 indsættes efter »på den pågældende medlemsstats område«:
- »eller en del heraf«
- f) I stk. 6 tilføjes følgende punktum:
- »Tilsvarende gælder ved anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år fra den 1. juni 1992.«
- g) I stk. 7 tilføjes følgende punktum:
- »Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af en frist på to år fra den 1. juni 1992.«
- 3) I bilag IIa foretages følgende ændringer:
- a) I afsnit D. SPANIEN, indsættes følgende litra:
- »c) Invalidepension, folkepension og børnetilskud i ikke-bidragspligtig form som fastsat i artikel 132, stk. 1, artikel 136a, 137a, 138a, 154a, 155a, 156a, 167, artikel 168, stk. 2, artikel 169 og 170 i den almindelige lov om social sikring, som ændret ved lov 26/90 af 20. december 1990 om fastsættelse af ikke-bidragspligtige ydelser inden for den sociale sikring.«
- b) I afsnit E. FRANKRIG, indsættes følgende litra:
- »c) særligt tilskud (lov af 10. juli 1952).«.
- 4) I bilag III, del B. udgår punkt 2 BELGIEN — TYSKLAND.

5) I bilag VI foretages følgende ændringer:

a) I afsnit B. DANMARK affattes punkt 6 således:

»6. Ved afgørelsen af, om betingelserne for ret til dagpenge ved sygdom eller fødsel efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel af 20. december 1989 er opfyldt, når den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning under hele forløbet af de referenceperioder, der er omhandlet i nævnte lov:

a) medregnes forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat end Danmark inden for de nævnte referenceperioder, i løbet af hvilke den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning, som om det drejede sig om perioder tilbagelagt efter dansk lovgivning,

og

b) anses en selvstændig erhvervsdrivende for i således medregnede perioder at have haft en arbejdsfortjeneste og en arbejdstager (i tilfælde, hvor den aktuelle indtjening ikke er egnet som grundlag for beregning af dagpenge) at have haft en gennemsnitlig indtjening af en størrelse, der svarer til den, der bliver lagt til grund ved beregningen af dagpenge for de perioder, der er tilbagelagt efter dansk lovgivning i referenceperioderne.«

b) I afsnit C. TYSKLAND foretages følgende ændringer:

i) punkt 1, litra a), udgår

ii) punkt 3 udgår

iii) punkt 8 udgår

iv) punkt 15 udgår

c) I afsnit F. GRÆKENLAND indsættes følgende punkt:

»3. Uanset den gældende lovgivning, som anvendes af OGA, anses perioder, hvor der oppebæres pension i anledning af en arbejdsulykke eller erhvervs sygdom efter en medlemsstats lovgivning, i hvilken der for disse risici vedkommende er fastsat en særlig forsikringsgren, for forsikringsperioder efter den lovgivning, som anvendes af OGA, i den i forordningens artikel 1, litra r), anførte forstand, såfremt disse perioder falder sammen med beskæftigelsesperioder inden for landbruget i Grækenland.«

d) Afsnit L. DET FORENEDE KONGERIGE, punkt 5, affattes således:

»5. Ved anvendelsen af artikel 10a, stk. 2, på bestemmelserne om ret til plejetillæg (attendance allowance), befordringsgodtgørelse (mobility allowance) og invaliditetsydelse (disability living allowance) tages der hensyn til den beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig erhvervs virksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde kravet om tilstedeværelse i Det Forenede Kongerige inden den dato, hvor retten til den pågældende ydelse indtræder.«

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 574/72 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til familieydelse eller børnetilskud til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende

1. a) Retten til familieydelse eller børnetilskud i henhold til en medlemsstats lovgivning, hvorefter erhvervelse af ret til disse ydelser eller tilskud

ikke er betinget af forsikring eller af lønnet eller selvstændig beskæftigelse, suspenderes, når der i den samme periode og for det samme familie-medlem består ret til ydelser enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 73, 74, 77 eller 78, med indtil et beløb svarende til disse ydelser

b) Hvis der imidlertid udøves erhvervsmæssig beskæftigelse på den første medlemsstats område

- i) af den person, der har ret til familieydelser, eller af den person, som ydelserne udbetales til, for så vidt angår de ydelser, der består ret til enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 73 eller 74, suspenderes dog retten til de familieydelser, der ydes enten i henhold til denne anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til disse artikler, med indtil et beløb svarende til de familieydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat. Ydelser, som udbetales af den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat, afholdes af denne stat
- ii) af den person, der har ret til disse ydelser, eller af den person, som disse ydelser udbetales til, for så vidt angår de ydelser, der består ret til enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 77 eller 78, suspenderes dog retten til de familieydelser eller børnetilskud, der ydes enten i henhold til denne anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til disse artikler; i så fald modtager den pågældende familieydelser eller børnetilskud fra den medlemsstat, på hvis område børnene er bosat, idet udgiften afholdes af denne medlemsstat, samt i givet fald andre ydelser efter forordningens artikel 77 eller 78 end børnetilskud, idet udgiften afholdes af den stat, der er kompetent efter disse artikler.
2. Hvis en arbejdstager, der er omfattet af en medlemsstats lovgivning, har ret til familieydelser på grundlag af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der tidligere er tilbagelagt efter græsk lovgivning, suspenderes denne ret, når der for den samme periode og for det samme familiemedlem består ret til familieydelser efter lovgivningen i førstnævnte medlemsstat i medfør af forordningens artikel 73 og 74, med indtil et beløb svarende til disse ydelser«.
- 2) I artikel 34 tilføjes følgende stykker:
- »4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 kan den kompetente institution foretage refusion af de afholdte udgifter efter de satser, denne institution anvender, når der kan foretages refusion efter disse satser, når udgifterne ikke overstiger et af Den Administrative Kommission fastsat beløb, og når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende eller pensions- eller rentemodtageren har givet sit samtykke til, at denne bestemmelse anvendes. Refusionsbeløbet kan under ingen omstændigheder overstige størrelsen af de faktisk afholdte udgifter.
5. Hvis der i opholdsstatens lovgivning ikke er fastsat refusionssatser, kan den kompetente institution foretage refusion i henhold til bestemmelserne i stk. 4, uden at den pågældendes samtykke er nødvendigt.«.
- 3) I artikel 107, stk. 1, litra a), ændres:
- »artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), næstsidste punktum«
- til:
- »artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), næstsidste punktum«.
- 4) a) I artikel 107, stk. 1, litra b), udgår »og artikel 120, stk. 2«
- b) I artikel 107, stk. 1, litra b), tilføjes »4 og 5« efter »artikel 34, stk. 1«.
- 5) I artikel 118, stk. 2, indsættes »eller en del heraf« efter »på den pågældende medlemsstats område«.
- 6) I artikel 119, stk. 2, indsættes »eller en del heraf« efter »på den pågældende medlemsstats område«.
- 7) I bilag 3 foretages følgende ændringer:
- a) I afsnit D. SPANIEN, punkt 1 b) og 2 b), ændres:
- »Instituto Social de la Marina (søfartens institut for sociale anliggender), Madrid«
- til:
- »Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (provinsdirektoraterne under søfartens institut for sociale anliggender)«
- b) I afsnit E. FRANKRIG foretages følgende ændringer:
- a) Afdeling I, del B, punkt 1, affattes således:
- »1. sygdom, moderskab
- Caisse primaire d'assurance-maladie du lieu de résidence ou de séjour (sygekassen på bopæls- eller opholdsstedet)«

b) Afdeling II, del B, litra a), affattes således:

»a) sygdom, moderskab

Caisse générale de sécurité sociale du lieu de résidence ou de séjour (den almindelige kasse for social sikring på bopæls- eller opholdsstedet)«.

8) Bilag 4, afsnit D, affattes således:

»D. SPANIEN

1. Samtlige ordninger, der indgår i den sociale sikringsordning, med undtagelse af ordningen for sømænd, i alle tilfælde undtagen ved arbejdsløshed:	Instituto Nacional de Seguridad Social (det nationale institut for social sikring), Madrid
2. Ordningen for sømænd, i alle tilfælde:	Instituto Social de la Marina (søfartens institut for sociale anliggender), Madrid
3. Ved arbejdsløshed, undtagen for sømænd:	Instituto Nacional de Empleo (det nationale institut for beskæftigelse), Madrid«.

9) I bilag 5 foretages følgende ændringer:

a) Afsnit 13 affattes således:

»13. DANMARK — SPANIEN

Aftale af 1. juli 1990 om refusion af udgifter til naturalydelse ved sygdom.«

b) I afsnit 21. DANMARK — DET FORENEDE KONGERIGE

i) indsættes i punkt 1 efter udtrykket »19. april 1977«:

»som ændret ved brevveksling af 8. november 1989 og af 10. januar 1990«

ii) udgår punkt 1, litra b)

c) Afsnit 22 affattes således:

»22. TYSKLAND — SPANIEN

Aftale af 25. juni 1990 om refusion af udgifter til naturalydelse ved sygdom.«

d) I afsnit 27. TYSKLAND — LUXEMBOURG indsættes følgende litra:

»e) Aftale af 25. januar 1990 om anvendelse af forordningens artikel 20 og artikel 22, stk. 1, litra b) og c).«.

10) Bilag 8 affattes således:

»BILAG 8

TILKENDELSE AF FAMILIEYDELSER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 8, artikel 10a, stk. 1, litra d), og artikel 122)

Gennemførelsesforordningens artikel 10a, stk. 1, litra d), anvendes:

A. Arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende

- a) med en referenceperiode på en kalendermåned i forholdet:
- mellem Belgien og Tyskland
 - mellem Belgien og Spanien
 - mellem Belgien og Frankrig
 - mellem Belgien og Grækenland
 - mellem Belgien og Irland
 - mellem Belgien og Luxembourg
 - mellem Belgien og Portugal
 - mellem Belgien og Det Forenede Kongerige
 - mellem Tyskland og Spanien
 - mellem Tyskland og Frankrig
 - mellem Tyskland og Grækenland
 - mellem Tyskland og Irland
 - mellem Tyskland og Luxembourg
 - mellem Tyskland og Portugal
 - mellem Tyskland og Det Forenede Kongerige
 - mellem Frankrig og Luxembourg
 - mellem Portugal og Frankrig
 - mellem Portugal og Irland
 - mellem Portugal og Luxembourg
 - mellem Portugal og Det Forenede Kongerige
- b) med en referenceperiode på et kalenderkvartal i forholdet:
- mellem Danmark og Tyskland
 - mellem Nederlandene og Tyskland, Danmark, Frankrig, Luxembourg, Portugal.

B. Selvstændige erhvervsdrivende

med en referenceperiode på et kalenderkvartal i forholdet:

- mellem Belgien og Nederlandene.

C. Arbejdstagere

med en referenceperiode på en kalendermåned i forholdet:

- mellem Belgien og Nederlandene.«

11) I bilag 9 foretages følgende ændringer:

- a) Afsnit D affattes således:

»D. SPANIEN

De gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de ydelser, der tilkendes af det spanske sundhedsvæsen.«

- b) I afsnit E. FRANKRIG, udgår andet afsnit.

12) I bilag 10 foretages følgende ændringer:

a) I afsnit B. DANMARK, punkt 3, indsættes efter »artikel 17«:

»og gennemførelsesforordningens artikel 10b«

b) Afsnit D affattes således:

»D. SPANIEN

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1 (med undtagelse af den særlige overenskomst vedrørende sømænd, der er indgået med søfartens institut for sociale anliggender), artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1, 2 og 3, artikel 11, stk. 1, artikel 11a, 12a og 109: Tesorería General de la Seguridad Social (den almindelige kasse for social sikring)
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2 (med undtagelse af ordningen for sømænd og undtagen ved arbejdsløshed), artikel 110 og artikel 113, stk. 2: Instituto Nacional de la Seguridad Social (det nationale institut for social sikring), Madrid
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 85, stk. 2, og artikel 86, stk. 2, med undtagelse af ordningen for sømænd: Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (provinsdirektoraterne under det nationale institut for social sikring)
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1 (den særlige overenskomst vedrørende sømænd), artikel 38, stk. 1 (ordningen for sømænd), artikel 70, stk. 1, artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, og artikel 102, stk. 2 (undtagen ved arbejdsløshed): Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (provinsdirektoraterne under søfartens institut for sociale anliggender)
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2, ved arbejdsløshed: Instituto Nacional de Empleo (det nationale institut for beskæftigelse), Madrid
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, ved arbejdsløshed, med undtagelse af ordningen for sømænd: Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (provinsdirektoraterne under det nationale institut for beskæftigelse)«

c) I afsnit I. LUXEMBOURG affattes punkt 4 således:

»4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10b og 12a:

Centre commun de la sécurité sociale (det fælles sociale sikringscenter), Luxembourg«

d) I afsnit J. NEDERLANDENE, punkt 1, indsættes efter »artikel 6, stk. 1«:

»artikel 10b,«.

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft den første dag i måneden efter måneden for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Artikel 1, nr. 1, litra a), b), c), d), e), nr. 2, litra a), b), c), d), e), og artikel 2, nr. 5 og 6, anvendes fra den 3. oktober 1990.
3. Artikel 1, nr. 1, litra h), anvendes fra den 16. november 1989.
4. Artikel 1, nr. 5, litra a), anvendes fra den 2. april 1990.
5. Artikel 1, nr. 5, litra b), nr. ii), anvendes fra den 1. januar 1989.
6. Artikel 1, nr. 5, litra b), nr. iv), og litra c), anvendes fra den 1. juli 1982.
7. Artikel 2, nr. 1, og nr. 4, litra a), anvendes fra den 15. januar 1986.
8. Artikel 2, nr. 12, litra a), c) og d), anvendes fra den 29. juli 1991.
9. Artikel 2, nr. 2, finder anvendelse på alle refusionsbegæringer, hvor satsene er under fastsættelse, eller som endnu ikke er ekspederet på datoen for denne forordnings ikrafttræden, under forudsætning af at den pågældende giver sin tilslutning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. april 1992.

På Rådets vegne
José da SILVA PENEDA
Formand
